

[Undervisningsministeren.]

dette folketingsår, forelå der sidste år i undervisningsministeriet et fuldt udarbejdet lovforslag til ændring af lov om folkebiblioteker.

Da forslaget imidlertid havde en ikke ubetydelig økonomisk rækkevidde — den årlige merudgift for staten ville andrage mellem 1½ og 2 mill. kr. — blev lovens revision under hensyn til den økonomiske situation udskudt i yderligere et år ved lov nr. 51 af 16. marts 1956.

Atter i år foreslår jeg, omend med betænkkelighed, lovens revision udskudt i endnu et år til folketingsåret 1957-58. Det ville være sagligt forsvarligt nu at ajourføre lovens tilskudsbestemmelser. På den anden side kan det vel hævdes, at folkebibliotekerne ved biblioteksloven af 1950 opnåede så store økonomiske fordele fra staten, at de, selv om statstilskuddenes værdi siden da er blevet noget forringet på grund af prisudviklingen, ikke vil komme i nogen nødsituation ved endnu en kortere tids udsættelse af den i loven foreskrevne revision.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Harald Nielsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvilken begrundelse kan ministeren give for, at banerne visse steder under stor bekostning opretholder bevogtning af vejtrafikløse jernbaneoverskæringer?“

Harald Nielsen: Årsagen til, at jeg rejser dette spørgsmål, er de oplysninger, jeg har fået dels af folk i min valgkreds, dels gennem bladenes omtale af det forhold, at banerne nogle steder opretholder fuld bevogtning af jernbaneoverskæringer, hvor der ikke længere foregår nogen vejtrafik.

Der er således nævnt en jernbaneoverskæring ved Klinkvig i nærheden af Kibæk, hvor der praktisk talt ingen vejtrafik er, men hvor der alligevel ligger et ledvogterhus og er en ledvogter, som 15 gange i døgnet åbner og lukker leddet, en foran-

staltning, som er anslået at koste staten en halv snes tusind kroner om året. Der er videre nævnt overskæring 128 syd for Fasterholt Station; også her åbnes og lukkes leddet mange gange døgnet rundt for en trafik, der er næsten ophørt.

Op som et tredje eksempel kan jeg nævne, hvad Herning Folkeblad skriver om leddet ved vogterhus 39 på Herning-Silkeborg banen, hvor banen krydses af en dårlig markvej fra Birk mod Knudmose. Få hundrede meter på den anden side af jernbanen ender vejen i det bare intet i mosen. Ikke ét eneste menneske bor her, og f. eks. i øjeblikket kan man ikke befare vejen med noget køretøj; den sidste, der vovede sig derned, var en traktor, og den måtte Falck ud for at trække fri. Alligevel er der både ledvogterhus og afløserhus med fuld betjening ved leddet, skønt man let kunne klare sig ved selvbetjening af et sort led eller ved et blinkfyrt.

Alt dette virker jo temmelig molboagtigt, og hvad næsten værre er: forhold som de her nævnte, sagde en mand til mig, forekommer næsten symbolsk for den ødselhed eller ligegyldighed, hvormed offentlige myndigheder undertiden — han sagde dog heldigvis: undertiden — omgås skatteydernes penge.

Det er jo ikke godt, hvis et sådant indtryk fæstner sig, og derfor mener jeg, at hver gang man som medlem af folketinget hører om sådanne urimelige forhold, har man pligt til at drage det frem i tinget for at få en forklaring og for, hvis der virkelig er noget galt, at virke for at få fejlen rettet.

Jeg ønsker dog at tilføje for at undgå enhver misforståelse, at jeg ikke drager det her nævnte frem som en personlig anklage mod den siddende trafikminister. Han har det sikkert som jeg, og som hans forgænger antagelig også har haft det, at han første gang hører om dette, nu da bladene drager det frem — selv om jeg nok synes, der må være folk i administrationen, som har kendt disse forhold langt tilbage i tiden, og som kunne have gjort deres minister opmærksom på, at man her opretholder en helt overflødig foranstaltning og en overflødig udgift.

Jeg spørger derfor den højtærede minister, hvilken begrundelse der kan gives for, at